

olfekuü Fesand Fefus mind kätspiddi kin-
 ni peaks ja sadaks mind wälja ja fise-
 minnema, ja hüks Fummala fannaft
 mo peäle: meie lähkame iggawes se
aiä ehk põlwe pole. Seft, Fefus sei-
jab mo meles, ma mõtlen iäka Fefus se
peäle, ei ma tahha ial temmaft lahkuä,
 ni kaua kui ma ellus ollen. Fefus on mo
 filma rööm, minno fiddame fureni rö-
 mustus, minno hinge kallim illo, Fefust
 ma armastan järgeste. Sefinnane lam-
 brine olli õmmal maal üs neift, kes alio
 ja ärrapõltud olli. Ta räkis piisut et
 temma wägga hästi olli õppinud need
 fannad Wan: fann: X, 19. falm: kus
 paljo fanna on, seäl ei lõppe ülleaftmin-
 ne, agga kes õmmad uled kelab räkinnast,
 se on moifflik. Agga Fefusse Kristusse
 waim teggi temma hinge sees omma tööd
 sedda ennam ja wäggewarminne, seft mis
 ta nüüd lihhas ehk weel Ma peäl ellas, sed-
 da ellas ta nüüd oiete Fummala poia us-
 kus; ja näitis omma ello ja wifidega ütles
 mis ta omma fiddames uskus kui seifed
 wandufid, siis õhkas ja lugges temma, kui
 seifed sedda seotafid ja laimafid, siis olli
 ta wait, kannallik ja lahke, se läbbi andis
 ta